

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไข พ.ศ. 2545 มีบทบัญญัติหลายมาตราที่เป็นการวางกรอบและแนวทางในการพัฒนาและปฏิรูปการศึกษา คือ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทุกด้านและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) การจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ที่ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม จริยธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา (มาตรา 23) จัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ ความฉลาด ความสนใจ ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การฝึกปฏิบัติ ซึ่งมีการผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (มาตรา 24) แต่สังคมไทยในปัจจุบันอยู่ในยุคบริโภคนิยมตกเป็นทาสของวัตถุ เมื่อไม่มีก็ต้องดิ้นรน ขวนขวายหามาให้ได้ แม้แต่เอาร่างกายเข้าแลกกับโทรศัพท์มือถือเพียงเครื่องเดียว เขวชาญก็ยังทำได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 2-3)

การจัดการศึกษาแก่เยาวชนนับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เด็กได้พัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมถึงสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547 : 1) โดยสถานศึกษาเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่รับช่วงมาจากสถาบันครอบครัว โรงเรียนนอกจากจะให้วิชาความรู้แล้วยังคงอบรมจรรยาบรรณเพื่อ让孩子เป็นบุคลากรที่มีคุณค่าของชาติในอนาคต แต่ปัจจุบันมีเด็กนักเรียนขาดคุณธรรมไปมาก ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ กริยามารยาทไม่อ่อนน้อม แต่งกายไม่เหมาะสม ตกเป็นทาสของวัตถุนิยม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นับวันจะเป็นปัญหาหนักขึ้นเรื่อย ๆ จึงควรที่ต้องปลูกฝังจิตสำนึกแก่เยาวชนเสียแต่เริ่มต้น สถานศึกษาควรที่จะจัดทำ

หลักสูตรให้สอดคล้องกับ โครงสร้างของสังคมไทยให้เยาวชนได้ภาคภูมิใจกับวัฒนธรรมไทย รัชชาติและรักภูมิปัญญาในท้องถิ่น และมีคุณธรรม จริยธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 5)

การจัดการศึกษาทุกวันนี้ครูส่วนใหญ่ยกย่องแต่คนที่เรียนหนังสือเก่ง สำหรับนักเรียนที่เรียนไม่เก่งแต่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือส่วนรวม มีน้ำใจกับเพื่อนกลับ ไม่ได้รับการยกย่อง คุณธรรมจริยธรรมของเด็กไทยจะดีขึ้นได้ขึ้นอยู่กับบ้านและโรงเรียนที่ต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้น ทั้งนี้โรงเรียนเป็นสถานศึกษาในระบบปกติที่นำหลักพุทธธรรมหรือองค์ความรู้ที่เป็นคำสอนในพระพุทธศาสนา มาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยมีจุดเน้นสำคัญคือ การนำหลักธรรมมาใช้ในระบบพัฒนาผู้เรียน โดยรวมของสถานศึกษาจัดเป็นระบบวิถีชีวิตนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ทำให้สามารถกิน อยู่ ดู ฟังเป็น คือ ใช้ปัญญาให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อชีวิต การพัฒนาผู้เรียนดังกล่าวจะผ่านระบบไตรสิกขา ที่ผู้เรียนได้ศึกษาปฏิบัติ อบรม ทั้งศีลหรือพฤติกรรมหรือวินัย ในการดำรงชีวิตที่ดีงามสำหรับตนเองและสังคม สมานหรือด้านการพัฒนาจิตใจที่มีคุณภาพ มีสมรรถภาพ มีจิตใจที่ตั้งมั่นเข้มแข็ง สงบสุข และปัญญา ที่มีความรู้ที่ถูกต้อง มีศักยภาพในการคิด การแก้ปัญหาที่แยกคาย (โยนิโสมนสการ) โดยมีครูและผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกัลยาณมิตรสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 12-13) รวมทั้งมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยเฉพาะมาตรฐานที่ 1 ของการประเมินคุณภาพภายนอก นั่นก็คือ ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีวินัย มีความรับผิดชอบ การปฏิบัติตามระเบียบและหลักธรรมเบื้องต้นของศาสนา ตัวบ่งชี้ที่ 2 ซื่อสัตย์สุจริต ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และตัวบ่งชี้ที่ 4 ประหยัดสิ่งของและทรัพย์สิน ทั้งของตนเองและส่วนรวม ตลอดจนทรพียากรธรรมชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2546 : 9)

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ในพื้นที่ 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนาโพธิ์ อำเภอนาหว้า อำเภอนาเชือก อำเภอนาคู อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย และอำเภอยางสีสุราช ปัจจุบันปีการศึกษา 2549 มีสถานศึกษาจำนวน 300 โรงเรียน จำแนกเป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 72 โรงเรียน มีครูจำนวน 2,080 คน และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 16,188 คน จากการสรุปผลการประเมินคุณภาพภายในปีการศึกษา 2548

ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า สถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3 ที่มีนักเรียน อยู่ในวัยรุ่นตอนต้นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหลายประการและมากกว่านักเรียนช่วงชั้นอื่น ๆ รวมทั้งผลการประเมินคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน อยู่ในระดับต้องปรับปรุงใน 7 ด้าน คือ ด้านความมีวินัย ความรับผิดชอบ การปฏิบัติตามหลักศาสนา ความซื่อสัตย์ ความเมตตา กรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และการประหยัด และสอดคล้องกับผลการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2549 พบว่า สถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3 ส่วนใหญ่ได้พัฒนา ด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนมาเป็นระยะเวลา 3-5 ปี แต่พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังมี คุณธรรม จริยธรรมไม่ตรงตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. 2549 : 40-41)

นอกจากนี้จากผลสรุปผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านคุณธรรม และจริยธรรมของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2547 ยังพบว่า แต่ละสถานศึกษาจะมีศักยภาพด้านนักเรียน บุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ การบริหารการจัดการที่มีโครงสร้างชัดเจนและเป็นระบบ แตกต่างกันไป ประกอบกับเป็นช่วงรอยต่อการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร การปรับเปลี่ยนระบบ การบริหารมาเป็นแบบนิติบุคคล ทำให้สถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่ซึ่งมีพื้นที่หรือทรัพย์สิน เพื่อหารายได้ของตนเองและนำมาพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่า แต่อุปสรรคของสถานศึกษาขนาดใหญ่ตั้งอยู่ในตัวอำเภอหรือชุมชนเมือง จึงมีแหล่งมั่วสุ่มและแหล่งบันเทิงที่ตั้งอยู่รอบ ๆ สถานศึกษาค่อนข้างมาก เช่น ร้านจำหน่ายสุราหรือสารเสพติดอื่น โຕ้ะสนุกเกอร์ ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านคาราโอเกะ และตั้งอยู่บนถนนที่มีการคมนาคมสะดวกด้วยทางหลวงแผ่นดินสายเอเชีย (อำเภอบรบือ) และทางหลวงจังหวัด (อำเภอวาปีปทุม อำเภอนาเชือก อำเภอนาคู อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย และอำเภอขามศรีสุราช) ที่เป็นเส้นทางสะดวกต่อการขนส่งสารเสพติดสู่ชุมชนและสถานศึกษาได้ง่าย ซึ่งจะไปสู่การปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมหรือคุณธรรม จริยธรรมตามมาทั้งด้านสารเสพติด การเล่นเกมพนัน การลักขโมย ชู้สาว การติดยา และการแต่งกายไม่เหมาะสมตามมา เป็นต้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. 2547 : 22-24) รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน ได้แก่ การอบรมของพ่อแม่ที่ยังขาดความรักความเข้าใจ ประกอบกับนักเรียนร้อยละ 30 จึงขาดความอบอุ่น เนื่องจากบิดามารดาอพยพไปรับจ้างในต่างถิ่น นักเรียนจึงอาศัยอยู่กับปู่ย่า หรือตายายแทน

ประกอบกับครูผู้สอนมีภาระการสอนค่อนข้างมากจึงขาดการเอาใจใส่ความประพฤติหรือให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนที่กำลังก้าวสู่วัยหนุ่มสาว นอกจากนี้ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ 1) ธรรมชาติ โดยบางโรงเรียนมีป่าอยู่ในรอบ ๆ โรงเรียน ทำให้หลบซ่อนเพื่อมั่วสุม อบายมุขค่อนข้างง่าย 2) เศรษฐกิจ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เป็นบุตรหลานของเกษตรกรที่มีรายได้ค่อนข้าง เมื่อเข้ากลุ่มเพื่อนที่มีการแข่งขันในกลุ่มเพื่อน จึงนำมาซึ่งพฤติกรรมค่านิยมที่ไม่เหมาะสมและสิ้นเปลืองเกี่ยวกับทรงผม เครื่องแต่งกาย การซื้อโทรศัพท์ราคาแพง หรือการคบเพื่อนต่างเพศที่นำไปสู่ปัญหาหู้สาวหรือการมั่วสุมสารเสพติด 3) สังคมและวัฒนธรรม ที่นิยมยกย่องคนที่ร่ำรวยหรือมีฐานะด้านเศรษฐกิจ ทำให้นักเรียนชวนขวยหาเงินหรือสิ่งของที่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยด้วยการทำงานตอนกลางคืนตามร้านอาหาร เป็นหางเครื่องของวงดนตรีหรือหมอลำ หรือนำไปส่งผู้จำหน่ายสารเสพติดตามมา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2547 : 11-12)

จากความสำคัญและปัญหาการดำเนินงานพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนของแต่ละสถานศึกษาที่ผ่านมา ผู้วิจัยในฐานะผู้ดูแลรับผิดชอบการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษา จึงมีความตระหนัก และมีความต้องการศึกษาการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 อยู่ในระดับใด และมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาอย่างไร เพื่อนำเป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินงานคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนแก่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีสถานภาพต่างกัน
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะแนวทางการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน มีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ ได้นำแนวทางการดำเนินงานเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ 7 ด้าน มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 1-11)

1. วินัย
2. ความรับผิดชอบ
3. การปฏิบัติตามหลักศาสนา
4. ซื่อสัตย์สุจริต
5. ความเมตตากรุณา
6. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
7. การประหยัด

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ บุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2549 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 72 คน ครูผู้สอนจำนวน 2,080 คน และนักเรียนจำนวน 16,188 คน รวมทั้งสิ้น 18,340 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2549 ที่กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 385 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 35 คน ครูผู้สอนจำนวน 140 คน และนักเรียนจำนวน 210 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของบุคลากร จำแนกเป็น

3.1.1 ผู้บริหาร

3.1.2 ครูผู้สอน

3.1.3 นักเรียน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนใน

สถานศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ใน 7 ด้าน คือ

3.2.1 วินัย

3.2.2 ความรับผิดชอบ

3.2.3 การปฏิบัติตามหลักศาสนา

3.2.4 ซื่อสัตย์สุจริต

3.2.5 ความเมตตากรุณา

3.2.6 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

3.2.7 การประหยัด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การปลูกฝัง หมายถึง กระบวนการดำเนินการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

2. คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การประพฤติดี ปฏิบัติชอบทั้งต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อผู้อื่น และต่อสังคม ของนักเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 เกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบ การปฏิบัติตามหลักศาสนา ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการประหยัด โดย

2.1 วินัย หมายถึง การเป็นผู้รู้และปฏิบัติตามแบบแผนที่ครอบครัว โรงเรียน และสังคมกำหนดไว้

2.2 ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติกิจการงานของตนเอง และงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความมานะพยายาม อุทิศตนทั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์จนสุดความสามารถและบังเกิดผลดีต่อตนเองและต่อส่วนรวม

2.3 การปฏิบัติตามหลักศาสนา หมายถึง การประพฤติตนในเรื่องการกิน อยู่ ดู ฟัง ให้เป็นไปตามหลักธรรมของแต่ละศาสนา และพื้นฐานในการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา

2.4 ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การประพฤติตนอย่างเหมาะสมตรงไปตรงมาทั้งทางกาย วาจา ใจ หรือประพฤติตนตรงต่อความเป็นจริง

2.5 ความเมตตากรุณา หมายถึง ความปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุข ปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นจากความทุกข์หรือจากความลำบากทั้งปวง

2.6 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หมายถึง การแสดงออกถึงการเสียสละ ใจกว้าง โอบอ้อมอารี เห็นใจ เข้าใจ และช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ

2.7 การประหยัด หมายถึง การรู้จักใช้จ่ายอย่างฉลาด ตามความจำเป็นเหมาะสม ไม่ฟุ่มเฟือย ทะนุถนอม ของใช้ให้ได้นานที่สุดและเกิดประโยชน์สูงสุด

3. ผู้บริหาร หมายถึง ข้าราชการครูที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ที่รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

4. ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอนในช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่ศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 หรือชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

6. ช่วงชั้นที่ 3 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 หรือชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2549

7. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

8. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดมหาสารคาม ใน 6 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอวาปีปทุม อำเภอบริบูรณ์ อำเภอนาเชือก อำเภอนาดูน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย และอำเภอยางสีสุราช

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำหรับสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดนโยบายและกำกับติดตามในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถานับนการศึกษาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY